

[Kirsten Jacobsen]

Ved hjælp af alle de her milliarder er vi kommet i en situation, hvor vi har fået bragt boligmarkedet sådan i hvert fald lidt i ro. Antallet af tvangsauktioner er faldet med det formidable tal af 5.000, så vi nu har »kun« 15.000.

Hvis man nu går ud og lader boligejerne betale de 3,4 mia. kr., så har man for det første mistet alle de penge, vi én gang har brugt, og så har man sørget for, at antallet af dem, der skal på tvangsauktion, vil stige mod loftet som en stor streg. Det er en underlig form for logik, og jeg kan godt forestille mig, at finansministeren, som jo somme tider har sin egen form for logik, kan se det her på en anden måde end jeg, men så vil jeg gerne have en forklaring på det.

Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren: Når man nu får 3,4 mia. kr. ind fra boligejerne – og dem har man jo ikke tænkt sig at boligejerne skal have nogen andel i – hvordan kan det så være, at man ikke i denne finanslov kunne få råd til at bruge bare en lille bitte smule af dem på de særligt dårligt stillede her? Hvorfor er der logik i, at de gamle og de syge skal til at betale for hjemmehjælp – og det er et beløb så småligt som 150 mio. kr., som formentlig heller ikke kommer ind, fordi mange af de gamle og syge lader være med at efterspørge det offentlige system, så vi får mange forskellige slags private, sorte hushjælpe gående rundt selv på danske plejehjem?

Dernæst er der her i Folketinget vedtaget en dagsorden, som Folketinget enstemmigt – herunder også regeringen – har stemt for, hvorefter man skulle sørge for, at der blev afsat midler til bedre servicetilbud til de gamle, at der skulle være en reel valgmulighed med hensyn til at blive længst muligt i eget hjem, og at den nødvendige hjemmehjælp skulle stilles til rådighed.

Alt det, jeg siger her, river i hver sin retning, og man er nødt til at spørge regeringen, om ikke man kan få en forklaring, eller om det virkelig er sådan, som man må konkludere, når man bare sidder med tallene, at regeringen har besluttet sig til, at boligejerne altså godt kan betale, og så skal regeringen nok finde ud af, hvor pengene skal hen.

Nogle af dem, regeringen føler er mest trængende, det er f.eks. en færøsk bank, som har spillet Matador; de kan få en halv milliard, hvorimod de bornholmske fiskere, som er lige så hårdt trængt, de fik et udvalg. Og de gamle, de skal altså betale for hjemmehjælpen.

Hr. finansminister, må jeg bede om en logisk forklaring på den sammenhæng?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Der er sket ganske meget, siden regeringen fremsatte sit finanslovsforslag den 25. august, og derfor har der da også her i dag været lidt diskussion om, hvad det egentlig er, vi diskuterer. Er det finanslovsforslaget, eller er det finanslovsforslaget, således som det er korrigeret ved åbningstalen?

Jeg har lidt på fornemmelsen, at nogle af dem, der valgte at lade, som om det var det oprindelige finanslovsforslag, gjorde for at kunne være lidt mere kritiske, end de ellers ville være i stand til. Det skal så være dem vel undt, for ellers var det jo også svært at være kritisk, al den stund et bredt flertal af partier roste åbningstalen for netop de mange beskæftigelsesinitiativer og den finanspolitik, der lå heri.

Og der er forskel på finanslovsforslaget og åbningstalen, og det er selvfølgelig finansloven således som korrigeret ved åbningstalen – som det også fremgår af de forhandlingsudspil, vi har præsenteret for partierne – der danner grundlag for vores videre forhandlinger om finansloven.

Det vil ikke ændre på, at der vil være utrolig mange detaljer i finanslovsforslaget, som vil være helt uændrede, når vi er fremme ved snorene. Men der er altså også nogle væsentlige hovedpunkter, nemlig dem, vi har taget fat på med beskæftigelse osv., som er ændret ved åbningstalen.

Når vi dér ændrede, så er det jo, fordi der er sket, som jeg sagde, mange ting. Vi har haft en international valutakrise, efter at finansloven blev fremlagt, og den har på kort sigt forringet vores konkurrenceevne. Vækstskønnene i de lande, vi eksporterer til, er blevet revideret i nedadgående retning, og derfor er vækstskønnene i Danmark også revideret i nedadgående retning. Ledighedsskønnet er derfor også vurderet op, og det er underskuddet på statsbudgettet altså også, sådan som det fremgår af Budgetoversigten, der blev offentliggjort i forgår, men hvor vi jo godt vidste, da vi tilrettede åbningstalen, at det skøn, der kom fra Det Økonomiske Sekretariat, ville nedvurdere væksten og opvurdere arbejdsløsheden, hvorfor åbningstalen var tilrettelagt ud fra det synspunkt, at der var behov for en række initiativer på toppen af finanslovsforslaget.